

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Václava Roučky a soudců JUDr. Petra Kuchynky a Mgr. Jaroslava Škopka ve věci

žalobce: **B.K.**, narozen dne ..., státní příslušnost Ukrajina, místo pobytu v ČR: ...
zastoupen: Mgr. Petr Václavek, advokát, Opletalova 25, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
sídlem náměstí Hrdinů 1634/3, 140 21 Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2018 č. j. MV-6635-6/SO-2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalované ze dne 17. 5. 2018 č. j. MV-6635-6/SO-2018 (dále jen „napadené rozhodnutí“), jímž bylo dle § 92 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále též „správní řád“) jako opožděné zamítnuto odvolání žalobce proti

rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále jen „prvoinstanční orgán“), ze dne 10. 8. 2017 č. j. OAM-1720-16/ZR-2017 (dále jen „prvoinstanční rozhodnutí“), kterým byla podle ust. § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), žalobci zrušena platnost zaměstnanecké karty a byla žalobci uložena lhůta 30 dnů k vycestování z území České republiky.

Žalobní body

2. V žalobě žalobce nejprve pouze obecně namítal, že správní orgány porušily ust. § 68 odst. 3, § 2, 3, § 4 a § 89 odst. 2 správního řádu, a dále ust. § 174a zákona o pobytu cizinců.
3. Žalovaná dle žalobce pochybila a postupovala přepjatě formalisticky, když žalobcovo odvolání jako opožděné zamítla. Dle názoru žalobce nebylo přihlédnuto k důvodům uvedeným v žádosti o určení neplatnosti doručení. Žalobci bylo doručováno dle § 24 odst. 1 správního řádu (fiktí), přestože správní řád dává správním orgánům možnosti doručení prostřednictvím opatrovníka či veřejnou vyhláškou v případech, kdy se prokazatelně nedaří doručovat. Žalobce má za to, že mu mělo být doručováno prostřednictvím opatrovníka, neboť mu bylo rozhodnutím odnímáno právo na pobyt v ČR [srov. § 32 odst. 3 písm. d) správního řádu]. Rovněž dle názoru žalobce nebylo rozhodnutí řádně doručeno.
4. Dále žalobce namítal, že žalovaná nedostatečně přezkoumala správnost a zákonnost rozhodnutí. Žalovaná se nevypořádala s námitkami žalobce uvedenými v odvolání ani s vyjádřením žalobce k podkladům pro vydání rozhodnutí.
5. Správní orgány rovněž pochybily, pokud neposuzovaly přiměřenost dopadů do rodinného a soukromého života žalobce a jeho rodinných příslušníků.
6. V další žalobní námitce žalobce tvrdil, že žalovaná pochybila, pokud bez dalšího odmítla podnět k provedení přezkumného řízení, když na první pohled jsou patrné zjevné nesprávnosti rozhodnutí.

Vyjádření žalované a replika žalobce

7. Žalovaná navrhla, aby soud žalobu zamítl. K první žalobní námitce týkající se porušení ustanovení správního řádu uvedla, že tato námitka je obecná a pravděpodobně souvisí s námitkou zákonnosti napadeného rozhodnutí. Žalovaná zákonnost zkoumá vždy a ani zde neshledala, že by byla námitka důvodná. K námitce týkající se doručování rozhodnutí žalovaná uvedla, že v postupu doručování rozhodnutí správního rozhodnutí I. stupně neshledala pochybení. Rozhodnutí bylo legitimně doručeno v souladu s ust. § 24 odst. 1 správního řádu. Nebylo namístě doručovat veřejnou vyhláškou ani ustanovovat opatrovníka, neboť žalobce není osobou neznámého pobytu, ani osobou, již se nedaří prokazatelně doručovat. Ohledně námitky nepřiměřenosti dopadů rozhodnutí do rodinného života žalobce žalovaná uvedla, že v případě aplikace ust. § 37 odst. 1 zákona o pobytu cizinců nemají správní orgány povinnost se posouzením přiměřenosti dopadů rozhodnutí zabývat.
8. V replice podané dne 11. 2. 2019 žalobce uplatnil námitku, že správní orgány nesprávně posoudily žalobcovu žádost o prominutí zmeškání úkonu a určení neplatnosti doručení pouze jako žádost o určení neplatnosti doručení, přestože se domáhal i prominutí zmeškání úkonu. Správní orgány pochybily, pokud, pokud se nezabývaly žádostí o

prominutí zmeškání úkonu.

Jednání před soudem

9. Účastníci při jednání setrvali na tvrzeních uvedených v žalobě a ve vyjádření k žalobě.

Posouzení věci krajským soudem

10. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s.ř.s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.
11. Žaloba není důvodná.
12. Krajský soud vycházel z následujících zákonných ustanovení. Podle **§ 92 odst. 1 správního řádu** platí: „*Opožděné nebo nepřípustné odvolání odvolací správní orgán zamítne. Jestliže rozhodnutí již nabylo právní moci, následně zkoumá, zda nejsou dány předpoklady pro přezkoumání rozhodnutí v přezkumném řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Shledá-li předpoklady pro zahájení přezkumného řízení, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí, posuzuje se opožděné nebo nepřípustné odvolání jako podnět k přezkumnému řízení nebo žádost o obnovu řízení nebo žádost o vydání nového rozhodnutí.*“
13. Podle **§ 20 odst. 1 správního řádu** platí: „*Fyzické osobě se písemnost doručuje na adresu pro doručování (§ 19 odst. 4), na adresu evidovanou v informačním systému evidence obyvatel, na kterou jí mají být doručovány písemnosti, na adresu jejího trvalého pobytu, ve věcech podnikání do místa podnikání, nebo při doručování prostřednictvím veřejné datové sítě na její elektronickou adresu; fyzické osobě lze však doručit, kdekoli bude zastížena. Provádí-li doručení sám správní orgán, mohou osoby doručení provádějící doručit i mimo územní obvod tohoto správního orgánu.*“
14. Dle **§ 23 odst. 1 správního řádu**: „*Nebyl-li v případě doručování podle § 20 adresát zastížen a písemnost nebylo možno doručit ani jiným způsobem přípustným podle § 20, písemnost se uloží.*“
15. „*Osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat, jakož i osobám, které nejsou známy, a v dalších případech, které stanoví zákon, se doručuje veřejnou vyhláškou.*“ (**§ 25 odst. 1 správního řádu**)
16. Podle **§ 32 odst. 2 písm. d) správního řádu** ustanoví správní orgán opatrovníka osobám neznámého pobytu nebo sídla a osobám, jimž se prokazatelně nedaří doručovat.
17. Ze správního spisu vyplývají pro rozhodnutí ve věci následující právně významné skutečnosti. Správní orgán I. stupně vydal dne 10. 8. 2017 rozhodnutí č. j. OAM-1720-16/ZR-2017, kterým byla žalobci podle ust. § 46e odst. 1 ve spojení s § 37 odst. 1 písm. b) zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále též „zákon o pobytu cizinců“), zrušena platnost zaměstnanecké karty, neboť žalobce neplnil účel vydané zaměstnanecké karty. Z otisku razítka na originálu tohoto rozhodnutí založeného ve správním spisu a rovněž z otisku razítka České pošty, s.p. na žalobci zasílané zásilce je patrné, že rozhodnutí bylo vypraveno dne 11. 8. 2017. Na obálce zásilky, která se vrátila správnímu orgánu poté, co si žalobce zásilku u provozovatele poštovních služeb nevyzvedl, je uvedeno, že adresát nebyl zastížen, byl dne 14. 8. 2017 vyzván k vyzvednutí zásilky a že mu bylo na adrese jeho pobytu ponecháno poučení.

Následně byla zásilka dne 26. 8. 2017 vrácena odesílateli, tj. správnímu orgánu I. stupně. Správní orgán I. stupně vyznačil na prvostupňové rozhodnutí doložku právní moci s datem 9. 9. 2017. Ve správním spisu je dále založeno oznámení o převzetí právního zastoupení ze dne 17. 10. 2017 s žádostí o nahlédnutí do spisu, a plná moc, kterou žalobce zmocňuje advokáta Mgr. Petra Václavka k zastupování v předmětném správním řízení.

18. Následně dne 8. 11. 2017 správní orgán obdržel odvolání žalobce, kterým žalobce brojil proti rozhodnutí ze dne 10. 8. 2017 č. j. OAM-1720-16/ZR-2017 spolu s žádostí o určení neplatnosti doručení. Žádost o určení neplatnosti doručení rozhodnutí ze dne 10. 8. 2017 správní orgán dne 27. 11. 2017 pod č. j. OAM-1720-21/ZR-2017 nevyhověl. K odvolání žalobce bylo následně toto rozhodnutí odvolacím správním orgánem potvrzeno rozhodnutím ze dne 17. 5. 2018 č. j. MV-6635-10/SO-2018.
19. Odvolání proti prvostupňovému rozhodnutí, kterým byla zrušena platnost zaměstnanecké karty, bylo žalovanou dne 17. 5. 2018 pod č. j. MV-6635-6/SO-2018 jako opožděné zamítnuto dle § 92 odst. 1 správního řádu. Poté žalobce podal právě projednávanou žalobu.
20. S jednotlivými žalobními námitkami se soud vypořádal následovně. Námitku, že správní orgány porušily ust. § 68 odst. 3, § 2, 3, § 4 a § 89 odst. 2 správního řádu, pokládá soud za nedůvodnou. Žalobce porušení výše uvedených ustanovení namítal ve zcela obecné rovině, bez jakéhokoli konkrétního propojení na žalobcův případ. Žalobce vůbec netvrdil, jakým způsobem se toto údajné porušení zákonných ustanovení dotýká jeho veřejných subjektivních práv. V stejné obecné rovině tak soud uzavírá, že porušení shora citovaných ustanovení neshledal a námitku považuje za nedůvodnou (srov. rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 6. 2005 č. j. 7 Afs 104/2004-54).
21. Stěžejní žalobní námitka směřovala proti postupu správního orgánu při doručování prvostupňového rozhodnutí a v této souvislosti žalobce namítal, že žalobci nebylo řádně doručeno. Tuto námitku soud považuje za nedůvodnou. Správní orgány postupovaly správně, pokud žalobci nedoručovaly prostřednictvím ustanoveného opatrovníka, neboť pro tento způsob doručování nebyly splněny podmínky. V daném případě není splněna podmínka, že se žalobci prokazatelně nedaří doručovat, nebo že je osobou neznámého pobytu. Soud vzal v potaz zejména skutečnost, že žalobce má řádně hlášený pobyt v evidenci cizinců na adrese Vančurova 190/7, 360 17 Karlovy Vary. Na této adrese byl přítom žalobce v průběhu správního řízení kontaktní a rovněž si zde přebíral listiny, které mu správní orgán doručoval (např. oznámení o zahájení správního řízení). Není tedy pravdou, že by byl žalobce osobou bez neznámého pobytu nebo osobou, které se prokazatelně nedaří doručovat. Správní orgán postupoval při doručování svého rozhodnutí v intencích správního řádu (konkrétně dle § 20 a 24 správního řádu) a ze správního spisu je patrné, že rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo doručováno dle § 20 správního řádu do vlastních rukou účastníka řízení, ale jelikož nebyl účastník řízení (žalobce) při doručování zastižen, písemnost mu byla uložena u provozovatele poštovních služeb a na uvedené adrese místa pobytu žalobce mu byla ponechána výzva a poučení. Podle **§ 24 správního řádu** pak platí, že pokud si adresát uložené písemnosti ve lhůtě 10 dnů nevyzvedne, považuje se posledním dnem této lhůty za doručenou (tzv. způsob doručení fikcí). Správní orgán tedy postupoval tak, jak mu zákon ukládá. Vzhledem k tomu, že správní orgán na obálce písemnosti v mezích svých pravomocí vyloučil možnost jejího vhození do adresátovy schránky, vrátila pošta písemnost po uplynutí lhůty správnímu orgánu. Ze správního spisu je pak zřejmé, že rozhodnutí bylo předáno k poštovní přepravě dne 11. 8. 2017. Jelikož nebyl adresát na uvedené adrese zastižen, byla zásilka připravena k

vyzvednutí od 14. 8. 2017 na poště po dobu 10 dnů a ve schránce žalobci byla ponechána výzva. Jelikož si žalobce zásilku v uvedené lhůtě nevyzvedl, byla zaslána zpět správnímu orgánu. Desátým dnem tj. dne 24. 8. 2017 byla považována za doručenou. Od tohoto dne běžela žalobci 15-ti denní lhůta k odvolání (viz § 83 správního řádu), která uplynula dne 8. 9. 2017. Rozhodnutí nabylo právní moci dne 9. 9. 2017. Odvolání bylo právním zástupcem podáno až dne 8. 11. 2017 (tj. dva měsíce po nabytí právní moci), tedy opožděně.

22. Nedůvodná je rovněž námitka, že nebylo přihlédnuto k důvodům uvedeným v „žádosti o prominutí zmeškání lhůty a žádosti o určení neplatnosti doručení“. Správní orgány se žádostí zabývaly, o čemž svědčí to, že vydaly ve vztahu k této žádosti samostatná rozhodnutí (dne 27. 11. 2017 a druhostupňové dne 17. 5. 2018), kterými byla žádost pravomocně zamítnuta.
23. Namítal-li žalobce, že se žalovaná nezabývala jeho odvolacími námitkami a že se správní orgány nezabývaly přiměřeností dopadů rozhodnutí do života žalobce, lze mu přisvědčit. Vady řízení či nezákonnost rozhodnutí to však nezpůsobuje, neboť předmětem rozhodnutí odvolacího správního orgánu má být pouze otázka včasnosti odvolání. Stejně tak pouze tato otázka může být přezkoumávána soudem (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 5. 12. 2003 č. j. 5 A 14/2002-35 či ze dne 27. 11. 2008 č. j. 2 As 53/2007-111). Vzhledem ke skutečnosti, že předmětem řízení před odvolacím správním orgánem jakožto před krajským soudem, byla včasnost odvolání, bylo by nadbytečné zabývat se věcnými námitkami žalobce a žalovaná se jimi nezabývala správně.
24. K námitce ohledně odmítnutí zahájení přezkumného řízení soud uvádí, že na zahájení přezkumného řízení nemá žalobce právní nárok, takže jeho nezahájení nezasahuje do veřejných subjektivních práv žalobce a nezpůsobuje nezákonnost nyní napadeného rozhodnutí o zamítnutí odvolání pro opožděnost. Dle judikatury správních soudů a Nejvyššího správního soudu postačí, pokud z rozhodnutí správního orgánu je patrné, že se otázkou a úvahami o možnosti přezkumného řízení, obnovy řízení či vydání nového rozhodnutí, zabývaly (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 3. 2017 č. j. 2 Azs 335/2016-35 či rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 12. 12. 2018 č. j. 30 A 16/2018-56). Nejvyšší správní soud v citovaném rozhodnutí uvedl: *„smyslem a cílem § 92 odst. 1 správního řádu z roku 2004 není to, aby správní orgán v každém případě opožděně podaného odvolání rozsáhle odůvodňoval, že nebyly zjištěny podmínky pro přezkum rozhodnutí, pro obnovu řízení nebo pro vydání nového rozhodnutí. Je jistě povinností správních orgánů zabývat se těmito otázkami, postačí však vyjádření o tom, zda byly podmínky pro přezkum (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) shledány, či nikoliv. Opačný závěr by ve svých důsledcích znamenal, že by se odvolací orgán zabýval věcí meritorně přesto, že odvolání bylo podáno opožděně. Takový závěr by popíral smysl ustanovení o tom, že opožděně podané odvolání správní orgán zamítne, neboť podrobné zdůvodňování závěru o tom, že nejsou splněny podmínky a předpoklady pro zahájení přezkumného řízení (obnovu řízení nebo vydání nového rozhodnutí) by v podstatě znamenalo to, že se správní orgán věcně problematikou zabývá.“* Rozhodnutí žalované, kterým odvolání jako opožděné zamítla, obsahuje vyjádření a úvahu o tom, zda je možné zahájit přezkumné řízení či nikoli. Napadené rozhodnutí tak splňuje požadavky vyplývající z výše citované judikatury, a proto byla námitka shledána nedůvodnou.
25. K námitce uplatněné v replice dne 11. 2. 2019 (uvedené pod bodem 8 tohoto rozsudku) soud uvádí, že tato byla uplatněna opožděně. Nové žalobní námitky lze uplatnit jen ve lhůtě pro podání žaloby, které činí dle ust. § 72 odst. 1 s.ř.s. dva měsíce ode dne doručení

písemného vyhotovení rozhodnutí. Lhůta pro podání žaloby v daném případě uplynula dne 18. 6. 2018. Jelikož žalobcem v replice uplatněná žalobní námitka byla k soudu podána až dne 11. 2. 2019, nezbyvá než konstatovat, že byla podána uplatněna opožděně. Z těchto důvodů se jí soud nemohl zabývat.

26. Na základě výše uvedených důvodů soud dospěl k závěru, že nedošlo k vadám řízení před žalovaným správním orgánem a že její rozhodnutí není nezákonné. Jelikož soud shledal žalobu nedůvodnou, rozsudkem ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

Náklady řízení

27. Žalovaný správní orgán, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem proti žalobci, který ve věci úspěch neměl. Žalovaný správní orgán náhradu nákladů nepožadoval, a proto bylo rozhodnuto, že na náhradu nákladů řízení nemá žádný z účastníků právo.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost do dvou týdnů po jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Plzeň 13. 11. 2019

JUDr. Václav Roučka v.r.
předseda senátu